

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai

Alapítva: 1986.

2019. november – december

XVIII. évfolyam 153. szám

*Békés, boldog karácsonyi
ünnepet!*

Tartalom

Boldog Karácsonyt!	3
Szalagavató 2019	5
Néhány gondolat a szalagavatóhoz, vagy annak háttérmunkájához.....	7
Ismét „Öreg Diákok” segítették iskolánkat.....	8
Bécsi kirándulás	11
Véget ért a Green Wheels projekt	14
Kiállítások 2019 ősze	15
Autótechnikai kiállítás 2019	18
A Nagy Imre Emlékház látogatása	19
Kínai útinapló II. rész.....	21
Rocktörténelem	23
Mozilátogatás	25
Házi dolgozatokból	28
Könyvajánló	30
Koszorúzás	31
Kiállítások a tárlóban	32

Boldog Karácsonyt!

Többi egyházi ünnepünkhöz viszonyítva a karácsonynak különleges varázsa van. Sokak számára a legszebb, a leginkább érzelemmel telt, a lelket a legmélyebben megható ünnep.

Jézus születésére készülünk advent idején, karácsonykor pedig eljövetelet ünnepeljük – legalábbis a keresztény világ. Ha már ünnepeljük, milyen jó lenne szellemiségét hordozni! Pedig valahol bennünk is megtalálható. Hiszen ott van a tiszta szívben, a jó szándékban, a segítőkészségben, a feltétlen szeretetben, a másokra figyelésben. Érdemes elgondolkodni azon, mit nyújthatunk a másoknak, aki fontos számunkra. Nem drága ajándékok jelentik szeretetünket, hanem hogy

önmagunkból mit adhatunk. Az az ember, aki nem csak saját magáért él, aki igazi harmóniát tud teremteni belső világában, saját lelkében és a maga környezetében, annak szeretete kisugározhat családjára, barátaira, munkatársaira. Ahol harmónia, béke, szeretet van, ott meghitt, bensőséges kapcsolatokra épülő családot, baráti és munkatársi közösséget lehet teremteni.

A karácsonynak örök és mindig aktuális üzenete van: a szeretet, a törődés, a tisztelet, az egymás iránti türelem, a mások megértésének szándéka, az önzetlenség. Azt üzeni a karácsony, hogy meg kell tanulnunk tiszta szívvel, szeretettel örülni. S az igazi öröm csak akkor, és úgy születhet meg szívünkben, ha másokat, embertársainkat is örvideni látjuk, ha a betlehemi istálló fényei nemcsak a mi arcunkat világítják meg, hanem mindenkiét. A szeretet példamutatással terjed. Milyen jó lenne, ha mind a 365 napra jutna egy csöppnyi karácsony, de nem csöppnyi, hanem jóval több szeretet!

Talán az egyetlen érték a világon, amivel sokkal pazarlóbban kellene bánnunk, mint ahogy bánunk. Sokszor elég egy kedves szó, egy kéznyújtás, egy simogatás, mosolyogjunk a velünk szemben sietőre, figyeljünk egymásra. Mindez ingyen van, de olyan erőre, eredményre képes, amire semmi más.

Azt írja Wass Albert, hogy

Az igazi szeretet.

Az az isteni erőforrás, mely nélkül nincs se élet, se békesség, se szabadság, se igazság, se jólét, se semmi más érdemes emberi megnyilvánulás. (...)

Mely megértést és békességet teremt a civódás helyén, egységet a széthúzóknak között, építő szándékot a rombolók szívében, és a közös nagy emberi mozdulatokhoz erőt ad a leggyöngébbeknek is. Úgy érzem, hogy ez a valódi szeretet hiányzik belőlünk, mely nem a hibát keresi egymásban, hanem Isten képmását, nem ellenfelet lát, hanem testvért, nem civódásra ösztökél, hanem együttműködésre.

Nem gyöngeséget jelent, hanem erőt...

Nézzetek a szívetekbe karácsonyos szemmel, őszinte és becsületes lélekkel.

S ha azt látjátok az önkeresés során, hogy szíveteknek valamelyik zugában rosszindulat, irigység, keserűség, vagy bármiféle más tisztátalan érzés lakozik (...) gyomláljátok ki gyorsan, mielőtt véglegesen és halálosan megmérgezné benneteket az életet.

Nyissátok meg szíveteknek minden ablakát, és eresszétek be oda a napfényt...

Kívánom, hogy mindenkinek minden napra jusson elég szeretet, figyelem, törődés, jó szó.

Áldott ünnepeket, boldog, örömben, sikerben gazdag új évet és jó egészséget kívánok mindenkinek.

Zántó Edina

Szalagavató 2019

Az egész ott kezdődött, hogy még november elején Imets Márta tanárnő mondta nekünk, hogy szeretné, ha együtt megszerveznénk a szalagavató műsorát, illetve a tanári büfét, és a ruhatárban is 11.B-s tanulók lennének. Az osztályfőnökünk is segített a szervezésben. A szereplők megkapták a szövegüket, és elkezdődtek a próbák.

Az elején még elég rosszul ment, de a végére mondhatni, egész jól sikerült összehangolódnunk, és egy egész jó műsort raktunk össze. Osztályfőnökünk, Orbán Kamilla tanárnő elkezdte kiosztani a feladatokat az osztálynak, és minden össze is állt időben. Meg kell említeni azt is, hogy pár tanuló szülei nagyon sokat segítettek a tanári büfé megszervezésében. Eljött a szalagavató napja, amikor megtartottuk a főpróbákat is. A végzős diákok kezdtek először gyülekezni, majd szépen lassan a szülők, ismerősök is megérkeztek. Kezdetét vette a műsor, melynek során a két főszereplő diák (Boldogházi Róbert, Péter Attila) folyamatosan konferálta fel a szereplőket.

Imets tanárnő olyan verseket osztott ki nekünk, amelyek vagy a hagyományoknak szóltak – ilyen volt például a köszöntő vers, amit Domokos Gergő, és Petőfi Sándor A tintásüveg című verse, amelyet Hertelendy Csanád adott elő –, vagy amelyek külön a diákoknak – Varró Dániel: Rendszergazda c. verse az én (Fazekas Benedek) előadásomban. Két művet is hallhattunk Gaál Barnabás előadásában: Mozart Török indulóját játszotta zongorán, majd később Demjén Ferenc A szabadság vándorai című dalt énekelte el, és a zongorakíséretet is ő játszotta.

A tanári kórus előadása után következtek az ünnepi beszédek: a 11-esek nevében Laczkó Zsombor (11.B) köszöntötte a végzősöket, majd a végzősök nevében Gulyás Levente (12.B) a diákokat, a tanárokat, ezután pedig Dr. Zántó Edina igazgató asszony ünnepi köszöntő beszéde hangzott el. Az est

folyamán hagyományos módon kiosztották a Féner-díjakat is a legkiválóbb tanulóknak.

A műsor után következett a szalagtűzés. Először Dr. Zántó Edina igazgató asszony feltűzte a fás szalagos jelvényeket az osztályfőnököknek, majd az osztályfőnökök a diákoknak. A 12. évfolyam osztályfőnökei: Hegedűs Jánosné tanárnő, Császári Jolán tanárnő, Parti Gáborné tanárnő, Huszti Tibor tanár úr.

A szünet után következtek az osztálytáncok és végül a keringő. Gyorsan eltelt az este, volt, aki hazament, de volt, aki maradt segíteni a szalagavató végéig.

Köszönjük a felkészítő tanároknak, a szereplőknek és a többi évfolyamnak a segítséget! A végzősöknek pedig sok sikert kívánunk az érettségikhez!

Fazekas Benedek 11.B

Fáyért-díj: Zsiák Gergely 12.c

Féner-díj: IV. fokozat

- Nagy Viktor 12.a
- Oláh Zoltán 12.b
- Bán Dominik 12.c
- Koplányi József Benjámin 12.d
- Szabó Kristóf Máté 12.d

Féner-díj: III. fokozat

- Angeli Adrián 12.a
- Branstetter Gábor 12.c
- Radványi Benedek Ákos 12.d

Féner-díj: II. fokozat

- Gulyás Levente 12.b
- Cseri Lázó Rupert 12.c

Féner-díj: I. fokozat

- Marczi Dávid 12.a
- Fehér Olivér 12.d

Néhány gondolat a szalagavatóhoz, vagy annak háttérmunkájához

Utánaszámoltam, 1998 óta szervezem a Fáy szalagavatóját. A lányom akkor még óvodás volt, és a csoportjával ő is szerepelt a műsorban. Bizony, ez még a múlt század volt!

Nem a KEK-en, hanem a Fáytól nem messze lévő Vágóhid utcában, a Bolgár Kultúra Házában tartottuk a rendezvényt. Pár év után azonban „kinőttük” ezt a helyet, utána néhány évig a BS mellett lévő Kisstadionban rendezhettük a szalagavatót. Ez túl nagy volt, és megfizethetetlenül drága lett. Ekkor találtunk rá a „KEK”-re, ahol már több mint 10 éve folyamatosan rendezzük a szalagavatót.

A Fáy szalagavatóját mindig András nap környékén tartjuk iskolánk névadójának tiszteletére. Fáy András is szívesen ünnepelte meg névnapját nagy baráti társasággal együtt.

A szalagavató szervezése legalább féléves előkészítést vesz igénybe. Májusban előfoglalást kell kérni a rendezvényre, nyáron, amikor mindenki pihen, a szerződéssel kell bíbelődni, szeptemberben meg kell igényelni a szalagkitűzőket, hogy időben készek legyenek. Ezt egy füst alatt a ballagási tarisznyákkal szoktam megtenni. Utána már csak a hangosítóval kell egyeztetni, na meg katasztrófavédelem bejárásáért intézni, a virágokat kell még megrendelni, a szülői munkaközösség tagjaival, az osztályfőnökökkel egyeztetni mindenféle felmerülő dologban. Aztán jön még a főpróba, és élesben a szalagavató.

Többnyire az irodalmi műsor elkészítését is vállalni szoktam, mert szeretek tehetséges gyerekekkel együtt dolgozni.

Az idén Imets Márta tanárnő készítette a szalagavató irodalmi részét. Köszönet érte, sok munkát jelent ez is.

Itt szeretném megköszönni Dr. Zántó Edina igazgató asszonynak, a 11. és a 12. évfolyam osztályfőnökeinek a segítséget, együttműködésük nélkül nem lenne sikeres a szalagavató lebonyolítása sem most, sem máskor.

Külön köszönetet mondok az egész tanári kar nevében a kedves szülőknak a tanári büfé lebonyolításáért és minden más segítségért.

Kedves végzős diákok! Ha nem is vettétek észre, bizony mindenki izgult, és veletek együtt örült a sikeres szalagavatónak.

Végül megköszönöm a tanári kórusnak, hogy minden tanévben készül és fellép a szalagavatón. A kórus tagjai voltak: Dr. Zántó Edina, Csókásné Gémesi Ildikó, Nagy Judit, Orbán Kamilla, Parti Gáborné, Szöcs Anikó tanárnők, Géczy János tanár úr. Megköszönöm Tóth Károly tanár úr áldozatos munkáját, aki mindig lelkesen betanítja nekünk az énekeket.

Remélem, ez jövőre is így lesz. Mindenesetre a KEK felelős tanárával már megbeszéltük: „Jövőre veled ugyanitt...”

Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő

Ismét „Öreg Diákok” segítették iskolánkat

November 14-én – a valamikor „DEGEM”, ma „FÓDARAB II.” műhelyben – ünnepélyes eseményre gyűltek össze a Knorr-Bremse Fékrendszerek Kft. képviselői, iskolánk meghívott vendégei, dolgozói és diákjai. A program apropóját egy új oktatóeszköz átadása adta.

A haszonjármű légfékrendszerek elméletének és gyakorlatának oktatására alkalmas próbapad alapját – a pad vázát, a légtartályokat és a fékkamrákat – a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem ajándékozta iskolánknak, az erre ráépített több millió forintnyi alkatrészt a Knorr-Bremse Fékrendszerek Kft. biztosította. A próbapad megépítésében a vezető szerepet iskolánk volt diákja, Pallag Sándor játszotta, aki ma a Knorr-Bremse Fékrendszerek Kft. fejlesztőmérnöke.

A légfék oktatópád megépítésének ötlete egy pár éve rendezett 30 éves érettségi találkozón született.

Itt kezdett beszélgetni iskolánk légfék témakörének oktatásáról intézményünk műhelyfőnöke és a már említett öregdiák, Pallag Sándor. Az eszmecsere tettek követték, amelynek végterméke ma a fődarab II. műhelyben látható, és légfék oktatópad névre hallgat.

Miután az említett öregdiák megtervezte a berendezés levegőhálózatát, majd az ötletgazdák felszerelték a légfékszerelvényeket, ki kellett alakítani a pad levegőellátást és az oktatópad villamos hálózatát. A villamos hálózatot Huszti tanár úr rajza alapján Tóth Endre tanár úr készítette el, akiről köztudott, hogy szintén a Fáy diákja volt.

Ahhoz, hogy a berendezés oktatási célra jól használható legyen, a 8 helyre beépített nyomásszenzorok jeleit egy számítógép monitorán, adatgyűjtőn keresztül meg is kellett jeleníteni. Ebben egy újabb öregdiákunk, Huszti Dániel segített. Az ő cégének ajándéka volt az említett adatgyűjtő.

A felsorolt team tagjainak munkáját Péceli György, Csuka Csaba és Bükkfejes György tanár urak is segítették, így mintegy másfél éves munkával egy olyan tesztpadot hoztak létre, amelyen működőképesen megtalálhatók egy ABS/ASR légfékrendszer valóságos elemei, 8 mérési ponton működés közben megjeleníthetők a kialakult levegőnyomások. Az oktató berendezésen hibák generálhatók, amelyek a kiépített elektromos csatlakozási pontokon keresztül párhuzamos és/vagy soros diagnosztika módszerével azonosíthatók. E lehetőség eredményeként a jövő tanévtől kezdődően iskolánk diákjai nem csak elméletben, de gyakorlatban is megismerhetik a hagyományos légfékrendszerek szinte minden elemének működését, elsajátíthatják a rendszer hibakeresésének és javításának alapjait.

A Knorr-Bremse a nagy értékű légfékszerelvényeken és a soros diagnosztikai eszközön felül kétfélmillió forintos közvetlen anyagi támogatást is adott iskolánk műhelyfejlesztéséhez. A teljes adományozás a vállalat Local Care programja keretében valósult meg, amely a világcég Global Care kezdeményezésének része. A Global Care egy nonprofit szervezet a Knorr Bremsen belül, amelyet a társaság munkatársai hoztak

létre 2005-ben a délkelet-ázsiai pusztító cunamit követően, hogy segítsenek a bajba jutott embereken.

A kezdeményezés részeként olyan projekteket támogatnak, amelyek katasztrófahelyzetekben, vízellátási és higiéniai fejlesztésekben valamint az oktatás területén nyújtanak segítséget. A Global Care program keretében eddig 270 projekten keresztül több mint 700 ezer embernek nyújtottak segítséget a Knorr-Bremse munkatársai.

Az átadási eseményen az érdeklődő tanárok és diákok a Knorr-Bremse szakértőinek segítségével azonnal „ki is próbálhatták” az oktatópadot. A tesztpad egy ABS és ASR rendszerekkel kiegészített alap légfékrendszert tartalmaz, kiegészítve a Knorr-Bremse NEO diagnosztikai eszközével.

„Bízunk abban, hogy ez a tesztpad is hozzájárulhat ahhoz, hogy az iskolában tanuló gyerekek közül többen majd úgy döntsenek, hogy a szakma és a technikus végzettség megszerzése után a felsőfokú oktatásban folytatják tanulmányaikat. Még az is elképzelhető, hogy évek múlva az ezzel az eszközzel oktatott diákok közül néhányan

munkatársként találkozhatunk” – mondta el Pallag Sándor, a Knorr-Bremse Budapesti Kutatási és Fejlesztési Központjának fejlesztőmérnöke.

A Knorr-Bremse és az iskola közötti együttműködés valószínűleg ezzel nem ér véget, a tervek között szerepel ugyanis, hogy a

későbbiekben, a most átadott tesztpad egy még fejlettebb verzióját is megépítik. Így nem csak a „klasszikus légfékrendszerekkel”, de a korszerűbb, a Knorr-Bremse budapesti Kutatási és Fejlesztési Központjában is fejlesztett, elektronikusan vezérelt fékrendszerekkel (EBS) is megismerkedhetnek majd a fás diákok.

Ezúton köszönjük a támogatást és a tesztpad építésében résztvevők munkáját.

Huszi Tibor – Zántó Edina

Bécsi kirándulás

2019. december 4-én indultunk Bécsbe, reggel fél 6-kor a BOCI Travel szervezésében. Az első program a WABCO oktatási központ látogatása volt, ahol a légfékrendszerek működését, javítását tanítják. Először a cég történelmével ismerkedtünk meg. Megtudtuk, hogy a név mozaikszó, az alapja pedig a Westinghouse Air Brake Company. Az alapító George Westinghouse, aki először vonatok fékezési rendszerével foglalkozott, majd a légnymósos fékekkel való kísérletezésre tért át. Az első légfékes szabadalmát 1867-ben adta be, két évvel később pedig megalapította cégét. A kis amerikai cégből mára szinte cégbirodalom lett, hiszen 40 országban van képviselőjük, és 28 országban van gyáruk. Ha pedig az éves bevételüket nézzük, kb. 3 milliárd dollár!!! Nagyon érdekes, hogy a 16.000 dolgozójuk közül 2.500 mérnök, ami azt jelenti, hogy nagyon sokat fordítanak fejlesztésre.

Az előadás második része, ami nagyon érdekes volt, a légfékek működéséről szólt. Láthattunk egy szimulátort, ami egy kamion és pótkocsija minden olyan egységét tartalmazta, amely a légfék működéséhez kell. Rögtön meg is tapasztalhattuk, hogy hogyan működik. Először még olyan légféket „hallottunk dolgozni”, amely esetében az információ átvitele lassú volt a fékpedál és a fékek között. Itt még nem volt elektronikus fékrendszer, hanem a „hagyományos” – még pl. az LIAZ-ban használt légfék – működött. Ha láttok még pl.: ZIL-t, akkor olvashatjátok rajta, hogy: „Vigyázz, légfék!”

Azért, mert a fékkésedelmi idő viszonylag hosszú. Majd megnézhattunk egy olyan fékezést is, amely esetében EBS-t, azaz elektronikus fékrendszert alkalmaznak. Ebben az esetben már a fékpedál lenyomása is viszonylag kis erőt igényelt, és a fékkésedelmi idő is sokkal rövidebb, mint az előző esetben.

Ezután láttunk egy aranyos videót a „nyuszimotorról” (olyan, mint egy roller, csak

nyuszi feje van). Hogy ez mit takar? A kamionokban ülő sofőrök tolatáskor nem látják, hogy mi van a kamion mögött. A tükrök nem tudják ezt a szöveget mutatni, így holtter van. A kisfilmen a „nyuszimotor” bekerül a kamion és a rámpa közé, ahonnan nincs elég ideje elmenekülni. Viszont a kamionban vannak olyan érzékelők, amelyek blokkolják a kamion haladását abban az esetben, ha 50 cm-en belül valami van. A valós kísérlet „áldozata” Szűcs Peti volt, aki eljátszotta a „nyuszimotor” szerepét, és közeledett a szimulátor kamionhoz. Amint 50 cm-re ért az érzékelőhöz, hiába adott a „vezető” gázt, a kamion leblokkolt.

Azért érdemes megjegyezni azt is, hogy a szimulátor ára 15.000 euró.

Az előadás után megnézhattuk a központ tanműhelyét, ahol a tanfolyamra érkező szerelőknek össze kell rakni a légfék elektronikus vezérlőrendszerét, amelynek működnie kell. A legvégén csináltak nekünk egy tombolát, ahol WABCO-s dolgokat lehetett nyerni.

A 2,5 órás fejtágítás után tettünk egy kis sétát Bécs belvárosában, és bementünk a Stephan Kirche-be is.

Ezután a Hofburg császári lakosztályában található Sisi Múzeumba mentünk, ahol betekintést nyerhettünk Sisi császárné életébe. Nagyon érdekes volt látni, mennyi ezüst

és arany evőeszköz és porcelántányér állt rendelkezésre az uralkodócsalád számára 130–150 évvel ezelőtt, illetve érzékelhettük azt is, milyen fényűző életet élt a császárné és környezete. Az is nagyon érdekes volt, milyen bútorai, sporteszközei (nyújtó, gyűrű, „bordásfal”) voltak Sisinek. Egy kicsit a lakosztályokba is betekinthettünk, illetve láthattuk Sisi vonatfülkéjét is. Több jelentős méretű festményt is kiállítottak a magyarok kedvenc királynéjáról, és néhány ruhát is (másolat) láthattunk a császárné ruhatárából – többek között magyar királynővé koronázásakor viselt uszályos ruhakölteményt.

A múzeumlátogatás után kb. 2 óra szabadidőnk volt, melyet általában a karácsonyi vásár különböző helyszínein töltöttünk. A karácsonyi vásár nagyon szép volt, és nagyon szép kézműves tárgyakat is lehetett vásárolni. Fél 6-kor indultunk vissza Bécsből. Kicsit hosszabb volt az út hazafelé, mivel nagyobb volt a forgalom. Körülbelül 9 órakor értünk a Fáy elé.

Szerintem nagyon jó kirándulás volt. Jól éreztem magam – ahogy a csoport többi tagja is. Nagyon tetszettek nekem a korabeli festmények és bútorok a Sisi Múzeumból. A WABCO oktatási központból pedig az tetszett a legjobban, hogy nagyon sok mindent megtudtam a kamionok légfékéről, működéséről, és hogy milyen fejlett technikát használnak.

Dene Kristóf 10.B

Véget ért a Green Wheels projekt

2019. október 3-án és 4-én volt az utolsó projekttalálkozó Prágában, pontosabban annak elővárosában, Pruhonicében. Sok megbeszélőnivalónk már nem maradt, hiszen az elmúlt hónapokban már csak kevés teendő akadt, a munka érdemi része már jóval korábban lezárult, és tekintve, hogy a projekt időszaka is véget ért, a jövőbeni feladatokat sem kellett megbeszélni. De hogy mi is volt a munka érdemi része, összefoglalnám pár mondatban.

A Green Wheels projektben négy országból voltak résztvevők – a projektgazda csehek valamint szlovákok, angolok és magyarok. A cél az volt, hogy létrehozzunk egy digitális tananyagot hibrid és elektromos hajtású járművek témakörében, amelyet aztán megpróbálunk a hazai oktatási környezetben meghonosítani.

Eredetileg mi a hibrid tananyag kidolgozása miatt csatlakoztunk a projekthez, ám hamar kiderült, ez a feladat az angolok dolga lesz. Egy bő fél évvel később rájöttünk, miért – a tananyag oktatásához alkalmazott módszerek miatt. Ebben az angol IMI-nak (Institut for Motor Industry) már vannak tapasztalatai, bizonyos iskolában már alkalmazzák a nálunk kooperatív oktatásnak nevezett módszereket. Ezen alternatív oktatásnak a lényege, hogy a tanulót „belesodorjuk” egy önálló tananyag-feldolgozásba, és szinte észre sem veszi, máris tanul. A projektben dolgozó iskolák feladata volt az elkészülő tananyag kipróbálása, értékelése, visszajelzése. A tesztelés során a tanulói visszajelzések mind pozitívak voltak.

A tesztelést követően a megismert módszerek meghonosítása lassan kezd kialakulni. Korponai tanár úr a saját órái jó részén alkalmaz digitális eszközöket és módszereket, és a közelmúltban Tóth Endre tanár úr is megpróbált kutatásalapú módszerrel órát tartani – amely bár kísérleti célú volt, elsőre jó eredménnyel zárult. Abban biztosak vagyunk, hogy a kooperatív módszerek digitális eszközökkel javíthatják a tanulóink motiváltságát, illetve hozzásegíthetik őket, hogy sikeresen fejleszthessék további tudásukat a jövőben.

És bár a Green Wheels során kialakított tananyag valószínűleg nem fog bekerülni a Fáy vérkeringésébe (ennek számos oka van), de a megismert módszerek részben már fellelhetők, így nem mondható sikertelennek a három év közös munkája.

A projektben dolgozó kollégák:

projekttalálkozókon való részvétel: Korponai Tamás, Lovas Andrea, Tóth László

informatikai munkák: Kecskédi Petra

tananyag tesztelése: Korponai Tamás, Laskovics Zsolt, Kasuba György

tanártovábbképzés: Huszti Tibor, Korponai Tamás

tananyag fordítása: Parti Gáborné, Lovas Andrea, Korponai Tamás

Tóth László igazgatóhelyettes

Kiállítások 2019 ősze

Komolyan úgy érzem, mintha csak tegnap lett volna, amikor a tavalyi kiállítási időszakról összefoglalót írtam. Erre már megint eltelt egy év. És túl vagyunk 4 kiállításon. Nézzük sorra:

Ferencvárosi pályaválasztási börze

Az idei első program szerencsére csak a szomszédban volt – a Patonyi László Sportcsarnokban. A Ferencvárosi Önkormányzat minden évben megrendezi a pályaválasztási börzét, ahol a IX. kerületi középiskolák mutathatják meg magukat. Ezen a programon Tóth Endre tanár úr mellett a 10. D osztály tanulói jelentek meg.

SzakMÁzz! pályaválasztási kiállítás

A SzakMÁzz! kiállításon minden évben részt veszünk. Ez már a 8. alkalom volt, ismételten a Hungexpo B pavilonjában. A kiállítást október 8–9-én rendezték meg. Az idei megjelenésünket már tavaly elkezdtük megszervezni, amikor a szervezőkkel a lehetséges standméretekről beszélgettünk. Úgy lett, ahogy mondták: „akkora standot kaptok, amekkorát csak akartok”. Ezért lehetett úgy, hogy a Fáy standja önmagában volt akkora, mint a BGSZC összes többi iskolájának együttvéve. Ezt persze meg is kellett tölteni tartalommal. A Waberer’s International biztosított számunkra egy Volvo kamiont, amely a stand legvonzóbb eleme lett. Őszintén, nem gondoltam volna, hogy

ilyen sikert arat majd – jövőre is mindenképpen visszük. Emellett a Toyota Buda segítségével egy Toyota CH-R-t is ki tudunk vinni, amelyre diagnosztikai feladatot terveztünk. Megjelent a Green Wheels is egy okostáblával és tananyagokkal. Szerelési és mérési feladatokkal is készültünk az érdeklődő diákoknak, amihez műhelyasztalokat, állványos motorokat és szerszámokat vittünk. A kétnapos rendezvényen segítő diákjaink számát sem tudom, pláne nem mindenki nevét, ezért el sem kezdem felsorolni őket – ezúton is köszönjük a munkájukat. A fiúk munkáját a standon az alábbi kollégák felügyelték: Dobos György, Gulyás Viktor, Laskovics Zsolt, Korponai Tamás, Lerner Gábor. A szállításban még Csőke Sándor tanár úr segédkezett.

És ha már Hungexpo, akkor természetesen

Autótechnika kiállítás

Ezt is már szinte unalomig ismételve, természetesen kint voltunk, és ismét csak mi voltunk az egyetlen iskola. Azt azonban hozzá kell tenni, hogy ez azért nem történik meg magától. Jó pár e-mailbe és telefonba (és persze pénzbe) került, mire október 15-én délelőtt Bakó András tanár úr és a 14. G berendezte a Fáy standját, ami szerintem egészen jó lett – talán a szokatlanul hosszúkas standterület miatt is.

Maga a kiállítás visszafogott volt, egy kicsit olyan érzése volt az embernek, mintha mindenki (a szokott résztvevők) a B csapatot küldte volna pályára. A látogatottság is elmaradt a megszokottól. A három nap mindegyikén más-más tanárpáros tájékoztatta a látogatókat az iskolánkról, miközben a fáy diákok sora készült különféle szerelési, mérési feladattal az érdeklődőknek. A programot levezénylő kollégák: Kasuba György – Kovácsházi Zoltán, Kecskédi Petra – Korponai Tamás, Laskovics Zsolt – Tóth Endre voltak.

Negyedik és egyben utolsó „fellépésünk” november 6-án a

Taxis Expo

volt a Vasúttörténeti Parkban. A programot a BKIK szervezte, ő hívott meg két autós iskolát: a szigetszentmiklósi Csonkát és a Fáy. Részünkről a megjelenést Huszti Tibor

tanár úr szervezte, és ennek megfelelően a hibrid és elektromos járművek köré. A kiállításra kivittük az iskola elektromos autóját – a Nissan Leafet valamint a Toyota Budától kölcsön kapott Toyota CH-R-t (mondhatjuk, hogy szokás szerint). Nagyfeszültségű akkumulátor-szereléssel, hibrid hajtóműszereléssel, bemutató alkatrészekkel készültek a 15.B osztály tanulói, Pál Krisztián, Kreis Tamás, Stiller Dániel, Hajdú Bence, Pap Márton. A három műhelyasztal, három szerszamos kocsi és a rengeteg alkatrész szállításában ezúttal is Bakó András tanár úr volt segítségünkre. A program során a látogatottság alacsony maradt, hiszen a taxisoknak külön előadásokat tartottak, így nem nagyon volt idejük bámészkodni. A visszapakolásakor tűnt fel nekik a sok – számukra is érdekes – holmi, és sajnálkoztak, hogy nem vették észre előbb – talán majd legközelebb.

A kiállítások mellett az őszi időszakban a szokásos nyitott héten (november 9–15) fogadtuk az érdeklődőket. Sajnos nem tudjuk pontosan felmérni, hogy a kiállításokon való megjelenések milyen hasznot hoznak, mindenesetre a nyitott hét minden napján 100 fölött volt az érdeklődők száma, ami a várakozásaink felett volt. A nyitott héten a szokásoknak megfelelően bő egy tanórás ismertető előadás után a kollégák körbekísérték a szülőket, diákokat. Olyan kollégákat is igyekeztük bevonni, akiket eddig nem és nem csak műszakis oldalról.

A nyitott héten lehetett jelentkezni a szakmai kedvcsináló foglalkozásokra, amelyeket idén is a technikus-jelölt tanulóink tartanak az érdeklődő nyolcadikosoknak. A december 9-ei hét délutánjain 3–3 műhelyben tartottak bemutató órákat: Rashid Hanzla

és Meichl Péter – alapgyakorlati műhelyben, Vég Tamás és Pap Márton – autóelektronika műhelyben, Stiller Dániel és Kun Bence – hibrid műhelyben, illetve Károly Róbert és Ulicska Dominik –mechanikai mérőlaborban, Györey Géza és Szabó Tamás – csarnok 3-ban, végül Kürti Benjámim és Nagy Richárd a csarnok 2-ben.

Tóth László igazgatóhelyettes

Autótechnikai kiállítás 2019

Amint azt már tudhatjátok, 2019. október 16–18. között rendezték meg az autótechnikai kiállítást, melyen a legújabb műhely-felszerelési eszközöket lehetett megtekinteni, illetve a még fejlesztés alatt álló különböző alkatrészeket. A rendezvényen képviseltette magát számos nagynevű cég, mint például a Valeo, Audi, Mercedes, Suzuki, Milwaukee, GarAgent szervizberendezések. A cégek mellett iskolánk is jelen volt, és számos érdekességgel várták az érdeklődőket.

A 14.A és 14.B tanulói is meglátogatták osztálykirándulás keretein belül a kiállítást. Laskovics Zsolt, a 14.A osztályfőnöke közbenjárására megtekinthettünk a GarAgent kiállító standjánál egy 3D-s, kamerás futóműállító

berendezést – amelyről a járműdiagnosztika órán tanultunk már –, melynek működését a GarAgent egyik alkalmazottja magyarázta el. Az ott kiállított autón be is mutatták nekünk ennek működését. A futóműállító rendkívül precíz és modern, a hagyományos gépekhez képest lényegesen egyszerűbb a használata és gyorsabb is. A berendezés annyira precíz és érzékeny, hogy a futómű beállítása során a tökéletes értékek beállítása sokszor nem lesz jó, mert a menetek sűrűsége nem teszi ezt lehetővé. A gép tehát képes olyan érzékenységre, hogy tökéletes beállítást hozzunk létre, de ez menetsűrűség függvénye. A bemutató után a két osztály tanulói elindulhattak felfedezni a kiállítást. Mindenhol szívesen fogadták a diákokat, és minden kérdésünkre válaszoltak. Sok helyen ajándékokkal, kvizekkel, interaktív játékokkal várták az odatévedő kíváncsiskodókat. Meg kell említeni, hogy a kiállításon a gyártástechnológia is nagy szerepet játszott – ezt úgy kell érteni, hogy robotok százai voltak

a kiállításon, amik vagy valamilyen gyártási funkciót mutattak be, vagy a rendezvényen rohangáltak, és szórólapokat osztottak, vagy vattacukrot készítettek az érdeklődőknek.

A rendezvényen számos új ismerettel gyarapodtunk, ismerkedtünk a javítóipar szépségével, és egy percet sem unatkoztunk. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy érdemes meglátogatni ezt a rendezvényt a következő évben.

Temesvári Levente 14.A

A Nagy Imre Emlékház látogatása

A *Nagy Imre Emlékház* névadójának, az 1956-os forradalom és szabadságharc mártír miniszterelnökének emlékét őrzi.

„A Nagy Imre Emlékház valahol a klasszikus értelemben vett múzeum és a hagyományos emlékház között helyezkedik el, jogi értelemben nem is tekinthető múzeumnak. Azonban korszerű, interaktív kiállítása, élethűen berendezett dolgozószobája mégis többet képes nyújtani a látogatóknak, mint az országban látogatható emlékházak, híres emberek szülőházának a legtöbbje.” – olvashatjuk az emlékház történetében.

A nagyon szép, Bauhaus-stílusban épült ház a budapesti, II. kerületi Orsó utca 43. szám alatt található. Ez volt az utolsó otthona a mártírhalált halt Nagy Imrének és családjának.

Október 24-én, az 1956-os forradalom megemlékezéseképpen a 12. A és a 12. B osztály tanulóiként az emlékház látogatásán vettünk részt Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő és Tóth Károly tanár úr kíséretében.

a kép forrása: muzej.hu/

Nagy Imre az 1945 utáni történelem egyik vezéralakja volt Magyarország politikájában. Az 1956-os forradalomban betöltött szerepe miatt később halálra ítélték, majd kivégezték.

Amikor megérkeztünk, érdekesnek tűnt az interaktív kiállítás. Megismerkedhetünk az emlékekkel, családi történetekkel, személyes tárgyakkal és fotókkal. Megtudtuk, hogy imádta a családját, unokáját, és nagyon erős dohányos volt. Több videót is láthattunk Nagy Imre beszédeiből, illetve a korabeli történésekről. Az idegenvezető hölgy

közelebb hozta hozzánk az 50-es évek hangulatát és Magyarország politikai helyzetét, a Rákosi-korszakot. Majd az ismeretterjesztés után kaptunk egy témához kapcsolódó feladatlapot, amit párokban kellett megoldanunk. A válaszok megkereséséhez nagyon sok segítséget adtak az interaktív asztalok és az összegyűjtött dokumentumok. Olyan kérdéseket is kaptunk, mint például: Hol született? Milyen funkciót töltött be? Mikor végezték ki Nagy Imrét? Kik voltak a mártírtársai?

A program végén megnézhattük Nagy Imre dolgozószobáját, amiben néhány eredeti, saját tárgy is látható volt. Majd meghallgattuk az eredeti felvételt Nagy Imre utolsó, bíróság előtti beszédéről. Nagyon megrendítő volt hallgatni őt. Szerintünk érdekes és ismeretközlő volt ez a foglalkozás, nagyon sok újdonságot tudhattunk meg Nagy Imréről, az 50-es évekről, az 1956-os forradalomról.

Köszönjük Csókásné Gémesi Ildikó tanárnőnek, hogy megszervezte számunkra ezt a rendhagyó történelemórát.

Konrád István 12. B

Kínai útinapló II. rész

(2019. 06. 22. - 2019. 07. 01)

2019. 06. 28.

Ennyi pihenés után ezen a napon rögtön két fellépéssel folytattuk turnénkat, szintén az expo területén, de egy pillangóként megépített színpadon. Kétszer fél órát táncoltunk, egyszer délelőtt, egyszer délután. Este végre kipróbáltuk a híres pekingi kacsát, az egyetlen sós ételt, amit kint lehet enni Kínában.

Azóta nem ettem olyan finom kacsát. Már a vásárlásnál ledermedtem, mikor az úriember az egészben sült kacsát egy bárdal felaprította, és belerakta egy műanyag dobozba. A kacska belsőségei nagyrészt ki voltak véve, de nem mind.

2019. 06. 29.

Késői keléssel kezdtük a napot, ugyanis délelőtt nem volt fellépésünk, csak délután egy színházi műsor keretein belül, egy félórás blokkal. Láttunk érdekes kínai előadókat, mint pl.: egy férfit, aki nőnek öltözve áriázott, viszont a színpad széléről nézve nekem nem igazán tűnt fel, hogy ő férfi. Az eredményes műsorunk után magyar néptáncot tanítottunk a közönségünknek, majd utána buszra szálltunk, és elmentünk a másnapi fellépés helyszínére bepróbálni a színpadon. Ez egy étteremnek tűnt elsőre vagy egy hotelnek. A vacsoránkat is itt ettük, kipróbáltuk a kínai forgóasztalt is. Miután végeztünk a vacsoránkkal, újra buszra szálltunk, és elindultunk vissza a szállásunkra. A buszon énekelgettünk, hogy ne egy unalmas éjszakai busz utat üljünk végig.

2019. 06. 30.

Elérkeztünk az utolsó napunkhoz, ám itt még várt ránk egy délelőtti fellépés. Korai kelés után elindultunk a helyszínre. Itt volt talán a legnagyobb sikerünk, ahol nem maradt abba a taps 3 után. Mint később megtudtuk, a kínai hadügyminiszter is ott volt a közönség soraiban. A fellépés után visszatértünk a szállásra, bepakoltunk bőröndjeinkbe, lezuhanyoztunk, és 6 órakor elindultunk a reptérre. Éjfélkor szállt fel a repülőnk. Miután a repülőn néhányunknak nem sikerült aludnunk, utólag kiszámoltuk,

hogy aznap 31 órát voltunk ébren teljes egészében. Itthoni idő szerint Budapestre 14.00 körül érkeztünk meg. Nyugodt utunk volt hazáig is.

Egyéb érdekességek, tapasztalatok:

A reptéren nagyon komoly biztonsági ellenőrzés működik, konkrétan nem engednek be az országba csak úgy, ahogy leszáll az ember a repülőről, köteles beszkenne a vízumát, és a 10 ujjlenyomatát, és egy fényképet készít az ezeket a dolgokat elvégző automata, utána még egy biztonsági ellenőrzés történik, amikor egy ember nézi át a vízumot, illetve az ujjlenyomataimat és az arcképet is összehasonlítja. Táncos társamat nem akarták csak úgy beengedni, mondván hogy a vízumon kisebb a haja (a vízumfotó után elment fodráshoz).

Ami nekem nagyon tetszett kint, hogy a személtelésért pénzbüntetés jár, gyakorlatilag akárhol jár az ember, ha nem a kukába dobja a szemetet, egyből jön a rendőr. Így ezért nagyon tiszta a környezetük. Hajnali 5-kor, mikor kinéztem a hotelből, egy bácsika már sepregette az utcát, de minden reggel. Maguk az emberek elég furák, ugyanis köpködnek, és más hasonló dolgokat csinálnak. Maximum a boltban nem, de az utcán, kertben, buszmegállóban, mindenhol köpköd, nem érdekli, hogy ő most hol van.

A tömegközlekedést nem volt szerencsém kipróbálni, pedig érdekelt volna, de ahogy ezek az emberek vezetnek...! A zebrán, ha a gyalogosnak zöld van, akkor sem állnak meg – híradót néztünk folyamatosan a tévében, mindennap volt egy olyan hír, hogy egy kisgyereket elütöttek, vagy maga alá vitt a kocsik ezek miatt a közlekedési problémák miatt. Ott annak van elsőbbsége, akinek nagyobb autója van. A dudát is előszeretettel használják, ha nem tetszik valami nekik, vagy előznek.

A kínai ételeknek ott kint semmi közük nincs az itthoniakhoz, amiket a sarki kínainál látunk. Mézes csirke ugyanúgy van, de minden sokkal édesebb ott kint. Sósat csak a pekingi kacsat ettem, de még a chips sem sós kint. Minden vacsoránkkal úgy voltunk, hogy az első 5 percig mindenkinek nagyon ízlett, utána kezdtük elhúzni a szánkat, és mégse kívánni annyira az ételt. Amikor nagyon nem bírtuk már (és az itthonról vitt szalonna, kenyér, kolbász, szalámi, sajt minden elfogyott), a 3–4. napon vettünk bögrés

leveseket, és azt ettük vacsora után. Mindig összegyűltünk esténként egy szobában, és mindenki hozta, amije volt éppen. Reggelire én mindig virslit meg tükörtojást ettem, néha olyan csirkefalatokat, amik fel voltak szúrva egy-egy fapálcára. Az első napokban nagyon finom volt és ízlett, de ahogy telmúlt az idő, egyre kevesebbet ettem reggelire. Ami leginkább hiányzott, az a kenyér íze. Olyan nincs kint, minden kenyérszerű ételnek kalács íze van.

Ott kint az európai ember látványosság. Többször megtörtént velünk, hogy miközben sétáltunk az utcán, megálltak emberek, és fotóztak minket, de úgy rendesen közel jöttek, és még nem is úgy, hogy szeretne egy képet, és odaállítja a

kislányát, kisfiát például, nem. Sétáltunk, megállt a kínai, elővette a telefonját, és csak csinálta a képeket.

Naszáli Norbert 10.B

Rocktörténelem

Mi az, amihez a legtöbb ember fordul, ha gondja van? Mi az, ami cselekvésre készíti az embert? Mi az, ami elragad, felvisz a felhők fölé? Mi az, ami új erőt ad neked?

A zene. A zene, ami a történelem során mindig ott volt az ember mellett. Segítette az embert, adott neki egy segédkezet. Bármilyen dal segít, csak jókor kell megszólaltatni.

Iskolánk néhány osztálya november közepén az FMK-ban végignézett egy rocktörténelmi előadást, amely a rock kialakulásáról és fajtáiról szólt. Amerikai, angol, ír, német és magyar rockegyütteseket mutatott be. Tartalmas és izgalmas volt a műsor – igaz, aki azt várja, hogy az AC/DC Highway to Hell számában a magas hangokat kiénekelje az énekes, az most lemondhat erről az elvárásáról. Ez nem azt jelenti, hogy rossz énekes van a bandának, csak más-más szakmai tapasztalata van a két énekesnek. Az osztályomból sokaknak a kedvenc műfajai közé tartozik a rock, köztük nekem is.

Nekünk ez az előadás kellemesen és izgalmasan is telt, és merem mondani, hogy azoknak is, akik nem kedvelik annyira a rockot.

A program: A zenét szolgáltató együttes a Házhoz megy a Zenede. Az együttest Bordás József vezeti, aki Artisjus-díjas zenepedagógus. Az együttes többi tagja: Megyaszy István basszusgitáros, Nagy Zoltán gitáros, Baricz Gergő énekes.

Az előadás az 1960-as évektől kezdődően napjainkig ad zenetörténeti áttekintést. A hallgató számos rocklegenda zenéjét és történetét megismerhette, megtanulhatott sok mindent Jimi Hendrixről, Radics Béláról, a Metallicáról stb. Az előadás úgy épült fel, hogy a korszakról kaptunk egy kis összefoglalót, majd a korszak nagyjainak szerzeményeit is meghallgathattuk. A kivetítőn, a háttérben láthattuk az eredeti felvételeket, miközben a színpadon ment az élő előadás.

Osztályfőnökünk, Hegedűs Judit tanárnő volt velünk az előadáson, de rajtunk kívül részt vett rajta a 12.A osztály is, Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő kíséretében. Nagyon jó program volt, mindannyiunknak tetszett.

Gáspár Koppány 9.d

Mozilátogatás

Az aszfalt királyai

Az osztályunk november 28-án a Lurdy moziban nézte meg „Az aszfalt királyai” című filmet. Eredetileg a „Frozen 2-öt” néztük volna, mert az osztály egy része már látta Az aszfalt királyait. Azonban a sok lúd disznót győz mondás érvényesült. Tanítási órák után mentünk, a jegyek már le voltak foglalva, csak át kellett venni őket.

A film az 1966-os Le'mans-i 24 órás versenyt mutatja be, és az arra való felkészülést a Ford vállalat szemszögéből. Henry Ford fia elbocsájtotta az embereit, mondván, hogy semmi újat nem tudnak gyártani. Ford belemegy abba, hogy építsenek egy versenyautót, amivel legyőzhetik Enzo Ferrari autóit. Ennek építésével Carol Shelby-t bízta meg. Az új modell a Ford GT40 nevet kapta. A pilóta Ken Miles volt, aki Carol legjobb barátja volt egyben. Az autó egy 7 literes motort kapott. Ken sorra nyerte a versenyeket, és emiatt választották őt a Le'mans-i versenyre.

A verseny alatt az autót szinte széthajtották, Ken körökkel vezetett, de felsőbb utasításra holt versenyben kellett végeznie. A futam végén Bruce McLaren hozták ki győztesnek. A futam után elkezdtek készülni a következő évi versenyre, azonban Ken egy tesztvezetés során életét vesztette.

Összességében szerintem a film Ken Miles emlékére íródott, és bemutatta az autóversenyzés árnyoldalát is. Jó fim, érdemes megnézni!

Meichl Péter 15.B

a kép forrása: <https://www.mafab.hu/movies/>

Midway – Moziban volt a 9. a osztály

A midwayi csata a II. világháború egyik döntő ütközete volt 1942. júniusában a Csendes-óceánon a Midway-atoll térségében.

1942 tavaszára Japán megszállta a Fülöp-szigeteket, Szingapúrt és a Salamon-szigeteket. Többek között már Ausztrália északi partjait is veszélyeztette. A japán erők főparancsnoka az USA repülőgép-hordozóinak megsemmisítését tűzte ki célul, mivel ezeket tartotta a csendes-óceáni japán terjeszkedésre legveszélyesebb fegyvereknek. A Midway-szigeteken települő légitámaszpontot választotta célpontnak.

a kép forrása: <https://www.mafab.hu/movies/>

Az amerikaiak időközben megfejtették a japánok biztonságosnak hitt 97-es típusú rejtjelező készülékét, valamint a kódolt jelek túlnyomó részét. Ugyanakkor a japánok gyengén működő hírszerzésük miatt lényegében semmit nem tudtak az amerikaiak felkészültségéről és helyzetéről. Erőiket megosztották, ami később végzetesnek bizonyult. A csata során a japánok elveszítették négy repülőgép-hordozójukat a hadműveleti terv kidolgozatlanlansága és a rossz döntések miatt.

A csata időpontja 1942. június 4–7. Eredmény: döntő amerikai győzelem. A háború menete a Csendes-óceánon megfordult: Japán innentől kezdve

védekezésre kényszerült, míg az USA és szövetségei megkezdték a megszállt területek felszabadítását.

Roland Emmerich legújabb filmjének középpontjában ez a nyertes csata áll több oldal nézőpontját is bemutatva.

A Midway kifejezetten hosszú alkotás, több mint 130 perces. Egy erősen látvány- és akcióorientált film. Ugyanakkor egyszerre próbálja bemutatni a csata végkimenetelében fontos szerepet játszott hírszerzők, valamint az ütközetben közvetlenül fizikailag is jelen lévő pilóták hősiességét.

A film elején tanúi lehetünk a Pearl Harbor-i bombázásnak, majd folyamatosan ugrálunk a helyszínek és a dátumok között. A rendező törekedett arra, hogy az amerikai és a japán oldal, illetve a parancsnokság és az „átlagos” bombázórepülő pilóták szemszögéből is rálássunk arra, hogyan zajlott a háború az óceánon és az óceánok felett.

A film főhőse az amerikaiak egyik repülőgép-hordozóhajójának pár pilótája, akik több ízben is felveszik a harcot a japánokkal szemben. Emellett a japán vezérkar szemszögéből is ábrázolja az eseményeket. Kapunk egy rövid tengeralattjárós jelenetet is.

Mindez azzal jár együtt, hogy egy percre sem ül le a film, olyan tempóban zajlanak az események. A film tehát tele van csatajelenetekkel, folyamatosan kapjuk a hosszabb-rövidebb ideig tartó vízi és légi harcokat. A látványvilágon érződik a rengeteg beleölt munka.

A rendező kiválaszt néhány létező személyt rendfokozatra és beosztásra való tekintet nélkül, majd az ő sorsukat követi végig. A központi figura egy lázadó szellemű pilóta, akiről elsőre nem könnyű eldönteni, hogy tényleg bátor vagy inkább csak vakmerő, esetleg őrült. Láthatjuk barátokhoz, bajtársakhoz, családhoz való viszonyát. Amikor régi kívánságát teljesítve vezetőként kell helytállnia, az is látható, hogyan éli meg az így elért sikereket, a kudarcokat, a veszteséget. A „sokcsillagosokat” jónevű színészek személyesítik meg. Például Patrick Wilson, Woody Harrelson vagy Dennis Quaid.

Kifejezetten imponáló, hogy a japánokat egyrangú félként kezelik, és a rendező a film végén az amerikaiak mellett az ő hősiességüknek is emléket állít.

Hogy miért pont ezek az emberek és ezek a momentumok lettek kiemelve, és miért pont így, azon persze lehetne vitatkozni, de a Midway egyértelműen arról szól, amire a címe is utal.

Ha a kritikákat olvassuk, láthatjuk, hogy a film megosztóra sikerült. Vannak a rajongók és vannak a fanyalgók.

Nekünk tetszett, és ajánljuk minden, a történelem nagy, sorsfordító eseményei iránt érdeklődő filmrajongónak.

a 9. a osztály és osztályfőnöke, Kaszás Judit

Házi dolgozatokból

Az alma az irodalomban

Az alma szerves része az irodalomnak már a Biblia első könyvének megírása óta.

A Bibliában Isten megteremti a világot bűn nélkül, és mindent megenged Ádámnak és Évának, kivéve azt, hogy egyenek a jó és a rossz tudásának fájáról.

A sátán kígyó képében meggyőzi Évát, hogy szakítson az almafáról, Éva pedig ráveszi Ádámot, hogy ő is egyen belőle. Amikor Isten megtudja, hogy ettek a tiltott gyümölcsből, kiűzi őket a Paradicsomból, és az emberiség elveszíti a halhatatlanságát.

Az alma a Bibliában a bűnbeesés és a kísértés jelképe.

Az Iliász című eposzban Thetisz és Péleusz esküvőjén minden isten részt vesz, kivéve Eriszt, a viszály istennőjét, akit nem hívtak meg. Erisz bosszúból begurít egy aranyalmát, amire az van írva, hogy „a legszebbnek”. Héra, Pallasz Athéné és Aphrodité elkezdenek vitatkozni, hogy kit illet az alma. Zeusz Parisz trójai herceget kéri meg, hogy tegyen igazságot. Parisz Aphroditét választja, mert ő a legszebb földi nő szerelmét ajánlotta cserébe. Parisz herceg megszőkteti szép Helenét, és kibontakozik a trójai háború.

A mítoszokban Héraklész tizenkét feladatot teljesít, hogy megbocsássák neki az istenek a gyermekei meggyilkolását (Héra nem kedvelte, mert Zeusz fia volt, ezért tébolyt bocsátott rá, és ekkor ölte meg gyermekeit). Az egyik feladat az, hogy meg kell szereznie a Heszperiszek almáit, amiket Ladón, a százfejű sárkány őriz.

Tehát az irodalomban az almának sok jelentése lehet. A Bibliában a bűnt, a görög mitológiában a viszályt, vagy akár – Heraklész esetében – a megváltást jelképezi.

Hock András 10.B

Ha varázserőm lenne egy napra

A varázserő egy olyan dolog, amire minden egyes ember vágyik az életben. Bármit megtenne érte, hogy akár csak egy napra is megtapasztalhassa, milyen is varázsolni.

Én, ha tudnék varázsolni, rengeteg tervem lenne. Először is segítenék az embereken, a betegeken és a szegényeken. A szegényeknek pénzt, a betegeknek örök egészséget adnék. Másik fontos szempont a családom, akiknek szintén erőt és egészséget varázsolnék, na meg persze örök életet. Egy nap alatt teljesíteném minden kívánságukat

egy örök életre. A harmadik fontos szempont lenne a bolygó és a környezet egészsége: minden szemetet, koszt és káros, szennyező anyagot elvarázsolnék, hogy az az örök egészség meg is maradjon. Az iskolát is átvarázsolnám, nem kéne minden nap menni, csak minden második napon. Varázsolnék magamnak és az egész családomnak egy gyönyörű szép házat hatalmas medencékkel és foci pályával. Nagyon fontos lenne még a mindennapos ötszögös reggeli, ebéd és vacsora. Gyönyörűvé varázsolnám a kis községünket, több bolt, mozi, strand, kalandpark, repülőtér, versenypálya lenne, és még sok más dolog, amit csak el tudok képzelni. Olyan kívánságom is lenne, hogy mindenki csinálhasson azt, amit akar, például repüljön, hatalmasat ugorjon. Minden kötelező, unalmas és fárasztó dolgot jobba tennék, olyanná, amire mindenki vágyakozik. Varázsolnék olyan utakat, úthálózatokat, melyekkel lehet akár az égbe és a föld alatt is utazni. Varázsolnék minden ember köré olyan védőburkot, ami hő és vízálló egyben, és így akár közel tudnának jutni a naphoz. Persze emellé járul örök oxigén az űrben, és ez a burok a hideg ellen is tökéletesen védene. Varázsolnék egy időgépet, amivel bárki kedvére utazgathat vissza a múltba, vagy akár a megfoghatatlannak tűnő jövőbe. Innentől semmi sem lesz álom, minden valóság lesz, és az is marad. A legfontosabb varázserő az, hogy örökké legyen varázserőm. Mások kezébe nem adom, mert abból káosz lenne.

Ilyen lenne, ha nekem egyetlen napig lenne varázserőm. Minden tökéletessé és megvalósult álomná válna.

Szlávik Bence 10.a

Legszebb nyári emlékem

Már hűvös volt. Sötét és csönd. Gyenge szellő futott a Hold fényében megcsillanó tó fölött. Apró neszek a bokrok közt, madarak és denevérek repkedése, halfordulások a víz tetején követték beszélgetésünk.

Éjszaka volt, a parkban kevés a lámpa, de a Hold és a csillagok fényében jól láttunk. Rajtunk kívül senki sem volt már. Fáztam, és ez tartott éberem. Kezdtém józanodni, mely sétánk célja volt. Beszélgetésünk témájának pedig az életet tűztük ki. Rengeteget elmélkedtünk.

Más megismerni olyasmit, amire eddig más szemszögből tekintettünk. Abban az időszakban mindennap láthattam, és mindig kicsit más volt. Ezen az estén pedig sokkal másabb volt.

Lábunk alatt pattogott az apró kavics. A tiszta eget eltakarták a homályos, tésztányira nyújtott felhők, viszont a Hold fedetlenül kacsintott ránk. Hatalmas csattanást hallatott

egy ág, mely elszakadt atyjától, és a vízbe zuhanva pillanatnyira szívünk megállását okozta. Megálltunk és fényt kapcsoltunk, majd megpihentünk az útszélén zöldellő fűben.

Előttünk víz volt már, a túlsópartot pedig óriási éjfékete sün takarta el, melynek tüskéi a fák lombjai, orra meg a fahíd volt. A messzeségben a fehér kastély oldala és a fölötté magasló templom teteje nézett az égbe. Sokat elidőztünk itt, de aztán mégiscsak tovább lendültünk.

Egy élmény volt, mely során sokat tanultam, tapasztaltam, mindemellett nagy hatással rúgta arrébb világnézetem egy másik oldalra.

Mindig, ha rá gondolok, előnt ugyanaz az érzés, mely azon az éjszakán nyílt meg bennem.

Nagy Bálint 10.a

Könyvajánló

John Boyne: A csíkos pizsamás fiú

A könyv a II. világháborúban játszódik a holokauszt idején. Egy ilyen tábor parancsnokának a családjáról és magáról a táborról szól. A parancsnok fiának, Brunónak és a táborban élő egyik "csíkos pizsamás" fiúnak a találkozásával kezdődik a történet. A két tíz év alatti gyermek a tábort körbevevő kerítésen keresztül tartották egymással a kapcsolatot. Hamar jó barátok is lettek. A parancsnok eközben mit sem tudott az egészeztől.

A két fiú beszélgetéséből megtudjuk, hogy nagyon rossz körülmények között éltek a tábor lakói, ezért Bruno mindig vitt magával egy kis rágcsálnivalót. A két fiú még csak nem is sejtette, miért van a tábor, miért van mindenki csíkos pizsamában, és hogy miért nem beszélhetnek a táborban élők a külvilággal. Bruno be szeretett volna menni a táborba körülnézni, és meg is beszéltek, hogy a táborban lévő fiú hoz egy csíkos

a kép forrása: <https://www.xpress.hu>

pizsamát neki. Bruno levette saját utcai ruháját, felvette a csíkos pizsamát, majd a kerítés alatt előre kiásott gödrön keresztül bemászott a haláltáborba. Beszélgettek egy keveset a zsidó kisleánval, majd egyszer csak a tábor őrző katonák elkezdtek a táborlakókat egy épületbe terelni. Mindenki nagyon félt, nem tudták, mi fog most történni. Miután az utolsó embert is beterelték, becsukták az ajtót, és nem jött ki onnan többet élve senki. A parancsnok és a családja eközben elkezdtek keresni Brunót, mert már egy ideje nem látták. Minden katona a táborban őt kereste, de csak a fiú ruháját találták meg a kerítés mellett. A parancsnok nem tudta elfogadni, ami történt, és kétségbeesetten tovább kerestette fiát a közeli településeken is. Végül be kellett látnia, hogy fiúk a haláltáborban halt meg, és nem jön vissza többé.

Egy nagyon szomorú történetet mesél el a regény, amely nekem az egyik kedvenc könyvem, és mindenkinek ajánlom elolvasásra.

Block Bence 10.a

Koszorúzás

Iskolánkban több évtizedes hagyomány, hogy András nap (november 30.) környékén tartjuk a szalagavatót, és megemlékezésül, tiszteletünk jeléül megkoszorúzzuk az 1. emeleten Fáy Andrásnak, iskolánk névadójának szobrát. A szobor megkoszorúzásán kívül, az iskola falán lévő emléktáblán is koszorút helyeztünk el.

A megemlékező koszorúkat most a 12. b osztály tanulói tették a fenti két helyre.

Kiállítások a tárlóban

Már a nyitott hétre készülvén a kiállítási tárlóban az iskola szakmai arculatába illeszkedő kiállítást állítottunk össze, amely két részből állt.

Egyrészt Verebics Katalin kolléganőnk nagyapjáról készült életrajzi összefoglalója (Nagyapám, a grófi sofőr – amely az előző Firkában is megjelent) autentikus képek, oklevelek kíséretében. Másrészt ehhez kapcsolódóan az autó és a jogosítvány történetét összegző leírást olvashatták az érdeklődők, emellett néhány autótípus képeit láthatták a legkorábbiaktól napjainkig.

II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelemmé választásának (1704. július 8-án) 315. évfordulója alkalmából méltó megemlékezésként 2019-et az Országgyűlés Rákóczi Ferenc emlékévként nyilvánította. Ennek kapcsán jelenleg egy olyan kiállítás látható, amely II. Rákóczi Ferenc életének és történelmi tetteinek főbb állomásai idézi meg, festményekkel, térképekkel és II. Rákóczi Ferencről írott könyvekkel, írásokkal illusztrálva.

Az újság eredeti címe: Fáy Irka –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62.

OM azonosító: 203031

Telefon: + 36 – 1 / 215 – 3177

Felelős kiadó: Dr. Zántó Edina igazgató

Szerkesztő: Árgyelán Ibolya

A 153. szám (2019. november - december) elkészítésében közreműködtek:

*Block Bence (10. A); Csókásné Gémesi Ildikó; Dene Kristóf (10. B);
Fazekas Benedek (11. B); Gáspár Koppány (9. D); Hock András (10. B);
Husztai Tibor; Kaszás Judit, Konrád István (12. B), Meichl Péter (15. B),
Nagy Bálint (10. A), Naszáli Norbert (10. B), Szlávik Bence (10. A),
Temesvári Levente (14. A), Tóth László, Zántó Edina*